

revisionen har fremhævet, at der ved Aarets Udgang, altsaa den 1ste April 1881, var en uforholdsmæssig stor Kassebeholdning, og at der kunde have været indbundet et betydeligt Rentebeløb for Statskassen, naar man ikke havde holdt Kassebeholdningen saa stor. Seg skal dog i Anledning deraf bemærke, at det er fuldkommen rigtig, som af Statsrevisionen angivet, at Kassebeholdningen den 1ste April 1881 havde naaet et Beløb af omtrent 8 Millioner Kroner, men allerede den 2den April 1881 var den sunket til under 6½ Million Kr., og i Midten af Maaneden var den sunket til under 5½ Mill. Kr. Og hvorfor? Fordi der netop i Begyndelsen af Maaneden forestod meget betydelige extraordinære Udgifter i Anledning af Kjøbet af de øst-jydske Jernbaner, og det selvfølgelig var Finanzministerens Pligt at tage Hensyn ikke blot til de løbende Udgifter, men ogsaa til de extraordinære Udgifters Afholdelse. Det faktiske Forhold er, at den paaanførte store Kassebeholdning af 8 Mill. Kr. den 1ste April, som sagt, i den Midten af Maanedes var sunket til under 5½ Mill. Kr. Seg skal imidlertid villig indrømme, at i Løbet af det sidste Aar har Kassebeholdningen jævnlig naaet op til tidligere ukjendt store Summer; men der har ogsaa været extraordinære Forhold tilstede. Kursernes høje Standpunkt har gjort det betænkeligt for Finanzministeren at disponere over Kassebeholdningens Beløb til fast Anbringelse i Papirer, idet det selvfølgelig vilde have været en daarlig Forretning, om man havde indkjøbt Papirer til høje Kurser for at indvinde Renter, naar man kort Tid efter skulde realisere dem med et Kursstab. Disse extraordinært høje Kursnoteringer have jo været tilstede ikke blot paa vor Børs, men ogsaa i Udlandet, og have ikke mindst gjeldt de udenlandske Papirer, som vi særlig kunne ønske at være i Besiddelse af, fordi de passe for vor Kassebeholdning til Fyldestgjørelse af det, vi nu engang ere bleve enige om, at Kassebeholdningen særlig skulde have til Formaal. Dertil kommer, at det jo i det sidste Aar har været endnu vanskeligere end tidligere med Sikkerhed at bedømme, hvilke af de foreslaaede store Udgifter, der i Virkeligheden ville komme til Afholdelse i mange forskellige Retninger lige fra Jernbaneanlæg til de store Udgifter ved den nye Retsordning. Paa saa mangfoldige Gebeter har der været foreslaaet store forøgede Statsudgifter, uden at det lod sig beregne, hvorvidt de vilde komme til Udbetaling eller ikke. Dette gjælder da ikke mindst Jernbaneanlæg. Disse Bemærkninger maa dog ikke fortaas

saaledes, at man slet ikke har villet forøge Kassebeholdningens rentebærende Aktivmasse. Det er jo langt fra at være Tilfældet; der er jo indkjøbt ikke ubetydelige Poster af rentebærende Papirer, men man har ikke havt et saa stort og frit Valg som tidligere, man har ment særlig at maatte lægge an paa at kjøbe den Slags Papirer, hvor man ikke restiterede for meget ved Fald i Kurserne, og blandt saadanne Papirer vil jeg nævne i første Linie vore egne amortisable 4 pCt. Obligationer. Thi det Værste, der kunde hænde, naar Kurserne faldt paa dem var, at man beholdt dem til at dække de pligtige Amortisationer og altsaa dog fik dem udbragt i Pari. Af disse Papirer er der jo erhvervet temmelig betydelige Beløb efter 1ste April 1881. Dengang, den 1ste April, var Beholdningen deraf i Statskassen kun 1¼ Million, medens den nu er 7 Millioner. Seg nævner kun dette som Exempel paa, at man ikke har flyet eller ladet sig afstrække fra at anbringe Kassebeholdningen i rentebærende Papirer, naar man kun har troet at kunne gjøre det med nogenlunde Sikkerhed, for ikke at skulle bøde for Renteindvindingen gennem større Kursstab. For Dieblisset eller rettere den 20de Januar var Kassebeholdningen — det vil sige den Del af Kassebeholdningen, som var, som Statsrevisionen angiver, anbragt i Banker — omtrent 5,400,000 Kr., hvad jo ikke paa nogen Maade kan siges at være for Meget.

Ministeren for Rikke- og Undervisningsvæsenet (Seavenius): Det meget ærede Udbalg henleder blandt Andet i sin Betænkning Opmærksomheden paa saadanne Overstridelser, som efter Statsrevisionens Formening burde være søgt bevilgede ved Tillægsbevilling. Dette gjælder for mit Budgets Vedkommende særlig ministerielle og Kontorudgifter, Kvæsturudgifter, Blindeinstituttets extraordinære Udgifter og Udgifter til Timebetaling ved de lærde Skoler. Hvad de 3 første Udgiftsposter angaar, skal jeg ikke komme nærmere ind derpaa. Det er vel muligt, at de for endel kunde være optagne paa vedkommende Tillægsbevilling, og særlig skal jeg, hvad Blindeinstituttets Udgifter angaar, anerkjende, at jeg tror, at Statsrevisionens Betænkning herom er saa temmelig rigtig. Men hvad den 4de Post angaar, Timebetalingen i de lærde Skoler, kan jeg ikke se rettere, end at det er en ubetinget kalkulatorisk Udgift, og naar Statsrevisionen i sin Betænkning S. 166 nederst i Anledning af denne Overstridelse bemærker: „at Hovedgrunden er at søge i den ved Discipelantallets Stigen foranledigede Deling af Klasser,